

stomachi & laryngis sit connexus, & interior utriusque tunica continua cernatur. At secundum fibrarum huius interioris uentriculi tunicae genus obliquarum est, in externa tunica sede, qua secunda illam amplectitur, situm. Quemadmodum enim cibipotusque attractio, eorundem necessario praecedit retentionem, ita rectas fibras interius obliquis Natura coordinauit. Deinde ut retentionem, ciborum iam confectorum succedit expulsio, ita quoque secunda exteriorue uentriculi tunica transuersas fibras obliquis exteriores merito nanciscitur, nonnullis interim obliquis fibris etiam implicita. Exterior enim tunica, quae interiore crassior & mollior minusque compacta est, transuersis fibris abundat, secundae stomachi tunicae respondens, nisi quod illa paulo minus quam haec carnosior sit, & aliquot etiam obliquis intertextitur fibris. Cur autem uentriculi pars carnosior est inferiori fundo ue: ut nunc taceam neuorum superioris sedis frequentia, humiliorem ue ipsius sedem esse plerique scribant, non satis assequor. Videntur enim suis suis confusi, fundum uentriculi insigniter carneu statuere, quum interim uentriculus illic neque carnosior, neque crassior sit, quam ad elatiorē ipsius sedē: imo si uerum fateri licet, superior uentriculi pars carnosior est inferiori fundo ue: ut nunc taceam neuorum superioris sedis frequentia, tertia accedit, instar operimenti & propugnaculi cuiusdam tunicae exteriori circumdata, & a peritonaeo, quā id septi partem stomacho iter praebentem integit, pronata. Huic enim peritonaei portio primum elatiori uentriculi orificio, deinde uniuerso ipsius corpori ad duodeni usque intestini originem obducitur. atque haec a peritonaeo procedens tunica, omnium quas id reliquis organo exporrigit, facile crassissima cernitur, ac ut postea dicturus sum, superiori membranae omenti principium praebet. Haec tunica primum omnes uentriculum petentes uenas, arterias & neruos excipit firmatque. Ac istae quidē uenae omnes a sola portae uena origine sit dogma) uentriculum adit. Arteriae autem uniuersae ab illis ortum ducunt, quae a magna arteria in humiliorē omenti membranā primum digeruntur, ac in id & iecur & bilis uesciculum, & lienem, & in uentriculum denique ipsum deriuantur. Ac prima quidem uentriculi uena a portae uena priusquam in duos grandes ipsius truncos discindatur, principium habet, ad inferius uentriculi orificium conterminatque ipsi ad posteriorem eius sedem loca excurrunt. Arteria autem huic uenae coniunx, propago eius arteriae censetur, quae secundum portae ductum iecoris cauum adit. Secunda uena coniugem undecunque habens arteriam toti dimidia inferiori uentriculi parti subditur, superiori membrana omenti suffulta, a qua & anterior & posterior fundi uentriculi dextra sedes furculos mutuatur. praefens uena frequenter ortum ducit ex dextra uenae portae regione, quā in duos grandiores ipsius truncos finditur. Tertia uenae uero ab illa pronascitur, quam in iecur deriuari diximus. Tertia uentriculi uena impenso gracilis est, comite arteria carens, & a uenae portae graciliori sinistro ue trunco enata, in posteriorem uentriculi sedem (qua dextrum ipsius gibbum inibi prominet) pauca ramulorum serie dispergitur. Quarta uena ab eodem quo nuper dicta trunco prodians, toto progressu arteriam sibi coniugem asciscit, omniumque uentriculum ascendentium uenarum, ut & arteria arteriarum, facile praecipua, atque in numerosiores ramos diuisa. Procedit enim sursum ad medium posterioris sedis uentriculi, ac primum utrinque ramum spargit in plures furculos per posteriorem uentriculi sedem diuicatum. Dehinc sursum ad dextrum superioris uentriculi oris latus sensim conscendit, illudque coronae modo amplectens, ramulos complures deorsum in uentriculi corpus digerit, paucos, eosdemque graciles in stomachi sinem, quo is uentriculo committitur, sursum offerens. Ab hac uena dextrum oris uentriculi latus ambiente propago editur, secundum elatorem uentriculi sedem ad ipsius usque humilioris orificium pertingens, ac in progressu deorsum quoque soboles diffundens. Porro arteria praefens uenae coniunx ab ea depromitur, quae per inferiorem omenti membranā in lienem contendit. Quinta uena comite arteria non priuata, sinistram uentriculi fundi sedem ambit, & superiori membrana omenti suffulta ramos elatiori sua sede in uentriculi anteriora posterioraque emittit. Huius principium dependet ab ampliori uenae portae ramo, lienis infimae sedi inserendo: & arteria, uenam eam concomitantem, ab arteriae ramo pululat, lienem hinc accedente. Sexta uentriculi uena, ea demum esset, quae sola Anatomis in ore uersatur, quanquam a liene in superius uentriculi orificium perferri omnes astruunt. Ego uero ut uerum fatear, non unicam, sed plures, easque non semper pari numero ab illis quae lienis exporriguntur uenas pronasci, praeter quintam ante enumeratā obseruo, sinistri uentriculi lateris sedem lienis proximam accedentes: inter quas ea solet esse praecipua, quae a maiori uenae portae ramo altiori lienis parti infero, principium ducere consueuit, a qua minus quam raro furculi pilorum modo graciles, quasi ad superius uentriculi orificium pertingunt. His uenis

Exteriorum  
uentriculi tu-  
nicam in fun-  
do impenso  
esse carno-  
sam.

Ventriculum  
petentes uenae  
ac arteriae.  
Lib. 6. de Ad-  
mi. sectio.

nis sinistram uentriculi latus aduentibus comites perpetuo iunguntur arteriae. Commune omnium uentriculi uenarum officium est, ut & alimentum ipsi adlerant, & succulentioris ab illo confecti cremoris ad iecoris cauum non aliter ac intestinum uenae deducant. Proprium uero earum quas sexto loco enumeravi uenarum, & potissimum quintae munus cum alijs dissectionum professoribus esse (at timide interim) annuam, ut si quid in uentriculum lien eructet, illae eius sint uehiculum, idque in uentriculum fundant. Ceterum frequentes uentriculi arteriae innatum ipsius calorem recreant, & succulenti etiam aliquid ex uentriculo fugere uidentur. Praeter has uenas & arterias uentriculo nullum aliud uas implantatur, & si forte meatuum bilem deducendum aliquis in uentriculi fundum pertineat, id sane fit quam rarissime: & mihi semel haecenus duntaxat eius generis meatulus occurrit in biliosissimo homine, quem ex longis pontificijs nauibus sectioni adhibuimus. Porro nerui uentriculi in hunc habent modum, praecipue sexti neruorum cerebri paris portiones: postquam recurrentes diffuderunt neruos, ramulosque cordis inuoluero & pulmonibus communicauere, deorsum ad stomachum properant, dextra quidem ad dextrum latus, sinistra autem ad laeuum. Simulatque uero aliquantisper nerui cum stomacho descenderunt, fibrarum duntaxat interuentu illi commissi, uterque neruus bipartitio scinditur, & dexter quidem suis ramis oblique in sinistram fertur, sinister autem in dextrum, atque ita ambo nerui stomachum concomitati septum transuersum permeant, nullam interim (ut dissectionis rudibus uisum fuit) septo sobolem offerentes. Vbi autem quatuor duorum neruorum rami elatius uentriculi orificium contingunt, multiplici propagatione serie id amplexantur, furculos notatu digno interuallo recta deorsum promentes. A sinistro sexti paris neruo dextram uentriculi oris regionem implicante, insignis utcunque ramus secundum elatiorē uentriculi sedem ad ipsius usque inferius orificium deducitur, qui & si in progressu aliquot diffundat propaggines, uentriculi inferius orificium furculis quibusdam implicet, non tamen inibi absumitur, sed in iecoris cauum prorepat. Ceterum humiliorem uentriculi partem alij duo accedunt nerui, a sexti neruorum cerebri paris propaginibus, secundum costarum radices deorsum deductis principium obtinentes, acillarum arteriarum coniuges, quae superiori membrana omenti suffulta, in uentriculi fundum digeruntur. Quinetiam interdum sinistro uentriculi lateri quaedam neruorum offeruntur soboles, a neruis pronatae, qui cum arterijs lienem accedunt. Inter hos tam uarios neruorum quos uentriculus exigit furculos, nulli profecto tantam Naturae ostendit prouidentiam, atque superiori ipsius orificio inserti, non enim duntaxat id ut noxam a bilioso eius ue generis humore aliquo induciam sentiat, adeo frequentibus scaturit neruis, sed ut per illos ueluti riuos & ductus, animalis uis ipsi imprimis dispensaretur, ac cibi potusque indigentiam uentriculus sentiret, ad fumendaque cibaria excitaretur. Cum enim totius corporis particulae, plantarum modo quatuor donentur facultatibus nutritioni seruiantibus, neque illis eorum quae defunt sensus sit inditus, atque omnes propemodum a cauae ramis nutrimentum alluciant: aliae autem ex cauae per iecur distributis propaginibus, haec iterum ex ijs quae per iecoris portas feruntur uenis, & haec rursus ex intestinis & uentriculo: quumque adhuc nulla iam super sit pars, ex quo uentriculus aliquid assumere possit, necessum erat, ut foris ingesto cibo repletur, atque in hoc a plantis differimus. Haec namque & si uim propriae qualitatis attractricem, & attractorum retentricem, ac rursus superfluum excretricem, atque ante has omnes alteratricem perinde ac homo habeant, sensu tamen eorum quae defunt priuantur. Neque etiam per os plantas nutriri oportebat, promptuarium copiosi nutrimenti submissum habentes terram, cui complantatae coniunctaeque copia eorum quibus enturiri debent nunquam destituuntur. Verum humana substantia, praeterquam quod longe a terra seiungitur, a qualitate quoque terrea plurimum discrepat, motusque arbitrio ex loco in locum subinde permutari debuit, adeo ut impossibile fuerit homini plantae ritu ex terra humorem fugere. Oportuit itaque secundum propriam eius naturam, herbis, fructibus, seminibus, aliorumque animalium carnibus hominem alere, eaque illo adferri tempore, quo uentriculus sentit indigentiam, at quum nulla pars ex se ipsa innatum sensum possideat, in uentriculum, uti prius dicebamus, eiusmodi uim a sensitiuo principio influere oportuit. Et huius sane gratia sexti neruorum cerebri paris praecipue soboles uentriculi os, conterminasque ipsi partes potissimum implicant & intexunt. atque si demum illi nerui sunt, quibus obliquum stomachi ductum conferre prius retuli. Molles enim quum sint, & graciles, si longa uia recto tramite tenderentur, & uentriculo cibis recipiendis destinatum a se suspensum haberent, ab eius mole perpetuo tensi, leui occasione rumperentur, nisi eiusmodi implexibus & tortuosis ductibus Natura illis sedulo prospexisset. Porro uentriculus, ut iam ipsius uires aggrediar, octo habet facultates, ac quatuor quidem omnibus uniuersi corporis partibus, quae nutriuntur, communes: quatuor

Ventriculi  
munus.

Arteriarum.

Ventriculi  
lis meatus in  
uentriculum.

Ventriculi  
nerui.

Nerui  
uentriculi  
usque.

Ventriculi  
eius munus.

autem